

Gezellige verjaardag

Er is een tijd geweest dat accountants verjaardagen liever

meden. Zeker in de periode na de boekhoudaffaires was een zekere neiging tot het ontlopen van publieke gelegenheden, plekken waar je het risico liep te worden aangesproken op het gedrag van beroepsgenoten. Niemand houdt ervan zich voortdurend te moeten verontschuldigen.

Inmiddels is ook voor veel andere beroepen het verjaardagfeestje minder gezellig geworden. Bankiers, toezichhouders, bestuurders van woningbouwcoöperaties en zorginstellingen, om maar eens wat groepen te noemen, zijn mikput geworden van publieke kritiek. En ook bij de vertegenwoordigers van deze beroepen is de eerste reflex: duiken. Tijdens de hoorzitting van de Tweede Kamer over de kredietcrisis weigerden de aanwezige topbankiers pertinent het boetekleed aan te trekken, integendeel, elke schuld was ver van hen. "Op dat soort gedrag zijn ze geselecteerd", zo verklaarde een 'kenner' onlangs aan me, "iets anders kun je eigenlijk moeilijk van ze verwachten".

Gelukkig zijn accountants door schade en schande wijzer geworden. Hoewel sommigen vinden dat we nog steeds onze verantwoordelijkheid ontlopen, ben ik van mening dat de beroepsgroep zich minder in een gesloten bastion bevindt dan vroeger het geval was. Dat uit zich in de bereidheid om zich zonder morren aan extern toezicht of onafhankelijk tuchtrecht te onderwerpen. Dit in tegenstelling tot diverse andere professionele beroepsgroepen waar onafhankelijk toezicht of inspecties ofwel ontbreken ofwel hevig worden betwist. Over het algemeen omdat men heilig is overtuigd van de kwaliteit van de eigen normen; het oordeel van de buitenstaander is niet nodig, hij heeft bovendien geen verstand van zaken.

Het accountantsberoep is de afgelopen jaren ook niet benauwd geweest om een publiek debat te voeren. 'de Accountant', en sinds kort Accountant.nl, is een podium waar ook andersdenkenden hun ei ruimschoots kwijt kunnen. Dit alles onder het motto dat luisteren naar kritiek en het voeren van een stevig debat je uiteindelijk sterker en weerbaarder maakt. Ook bemoeien we ons actiever met onze stakeholders. De kritiek van beroepsgenoten dat we te weinig doen vind ik niet terecht. Volgens Eric Mantelaers hadden NIVRA en NOvAA zich actiever moeten mengen in het debat rond de werktijdverkorting. De beroepsorganisaties hebben zich echter herhaaldelijk kritisch uitgelaten over de accountantsverklaringen die het ministerie van Sociale Zaken verlangde. Dat we daarbij stuiten op een muur van ambtelijke weerstand is een ander verhaal. Ook de kritiek op Audit Alert 20 over de accountantsverklaring in de kredietcrisis, ('niets nieuws onder de zon') schiet zijn doel voorbij. Met de Audit Alert wilden we voorkomen dat het te laat bespreken van continuïteitsrisico's een crisisversterkend effect zou hebben. Uit een kleine steekproef blijkt dat meer dan de helft van de leden de Audit Alert wel degelijk als ondersteuning heeft ervaren.

Toch ben ik blij met alle kritiek. Het is een probaat middel tegen zelfgenoegzaamheid en het geeft aan dat we er nog lang niet zijn. Onze communicatie kan beter en scherper, en een debat is leuk, maar het gaat vooral ook om de resultaten.

Ik blijf dus gewoon naar verjaardagsfeestjes gaan. Een goede gelegenheid bovendien om mijn vrienden uit het bankwezen en het toezicht aan te spreken op het gedrag van hun collega's. Kunnen zij ook een keer 'sorry' zeggen.

GERT SMIT
algemeen directeur